

Liber. XII De p̄ncipijs philosophiē moralis: q̄ sciētia ad acquisitionē virtutū ⁊ bene viuendum necessaria sit et meriti magni. Capitulum primum: **Magister.**

Alue fili. Dis. Et tu p̄ceptor: colendissime. **Mag.** Unde hęc mēsticia / quā ⁊ vult⁹ et gressus tardior: ite ostēdāt? **Dis.** Quia me a felicitatis culmine longius deiectū iuenio. **Mag.** Quā ob causam? **Dis.** Faustū felicē: q̄ me existimabā / si quā p̄biē (cuius ad erbera vsq; laudes extollebas) p̄ncipia / rerū q̄z causas cognoscerē: verū longe aliter euenire et his q̄ besterno vesp̄ri differuim⁹ intelligo. **Arctisimā** nēpe qui ducit in cāpū gl̄iē viā: latissimā hō q̄ ad campū miserie aditu: p̄st̄at ipso veritatis ore cōprobasti. **Rursus** etiā sciētia inflare Ap̄li voce ostēdisti: ⁊ cū hac q̄z plures apud infēros cōclusos docuisti. **Mag.** Paucis admodū q̄ cōmemoras: sed irrefragabilib; testimonijs cōprobata sūt: nō tñ p̄biē aut cuiusvis sciētie studiū vel ascēsū vel campū gl̄iē impedire / vel desensum in miserā cōpelle: sed ad illā virtutib; cōscēdere / ad hanc virtijs delabi posse quēq; differtū est. Respice igit̄ paululus: nec te p̄biē inseruisse tantisper penitebit. **Hęc** em̄ claritate suffulta callē virtutū aperit: ⁊ viā victorū s̄cludit. **Sine** sciētia quippe (vt diuus **Augustinus** **Bureli**⁹ li. xij. de trini. restat. c. xiiij.) nec virtutes ip̄e q̄b; recte viuē haberi possunt: per quas hęc vita misera sic gubernet: vt ad illam q̄ h̄e beata est pueniat eternā. **Rursus** q̄ hac pollent: deū hic saltē p̄ speculū ⁊ enigma / ⁊ alibi facie ad faciē limpidi⁹ cognoscerēt. **Nō** ne n̄ encorax / hō / ⁊ aq̄la etiā in eadē p̄pinq̄tate ad solē ip̄m diuerse vidēt: s̄m acutionē ⁊ vigorē oculo: ⁊ hinc p̄pha **Daniel:** Qui doctri fuerint fulgebūt q̄si splēdo: firmamēt: ⁊ q̄ ad iusticiā erudunt multos / q̄si stellę in p̄petuas eternitates. **Nec** illa p̄biē ps que hūanay rex noticiā pollicet: cui⁹ ⁊ tu p̄ncipia p̄libasti / p̄ se ⁊ qui rēda est: s̄ vt moralitati studioe bñ viuēdi p̄ueta / in rex diuiaz agnitionē aggressum parat. vtrāq; em̄ p̄biē descriptio (quā operi p̄missam memini) cōplectit. **Dis.** Ita est. **Mag.** Et **Lactantius** li. de falsa sapiētia ait: **Virt**⁹ aut̄ cū sciētia iuncta sapiētia est. **Dis.** Cuius igit̄ **Rationali** ⁊ **Naturali** / **Moralē** (si liber) percurramus. **Dis.** Liber: et quidē maxime.

Sciētie fructus et laus.

Manb. vi.

i. Coz. viii.

Augustinus

i. Coz. iii.

Man. xii. b.

Lactantius

De diuisione philosophiē moralis in ethicam: politicā: economicā: et monasticā. ⁊ q̄ duplici via mala cohibentur: pena scilicet et virtutum laude, et de ordine dicendorum: